

мон бақали бўлишни яхши тушунаган ҳолда дала бошларига қўриқ маҳаллини ўғит ташиб чиқаришга алоҳида аҳамият бериш-тилар. Сугорини шохобаларини тартибга келтириш ҳам пировардига етай деб қолди. Устахонада, тракторлар, сеякчалар, боруналар ва бошқа қишлоқ хўжалиғи маши-налари тез ва соз ремонт қилин-япти.

Ўтган йили қилган ишларимиз-ни ақулар эканмиз, ютуқлар бил-дан бир қаторда анча-мунча кам-чиликларга ҳам йўл қўйганлиғи-мизни билдиб олдик. Виз ҳали уруғчилиғини ривожлантириш учун жуда кўп ишлар қилишимиз, фан-ютқулари ва илгорт тажрибаларни ишлаб чиқаришимизга янада кенг-роқ ижорий эътишимиз зарур. Хо-бир тутаётган йўлимиз ҳам шу мақсадга қаратилган.

Улуғ Октябрь социалистик рево-люциясининг ярим асрлик қўлуғ-тўғин сари дидил бораётган барча совет қишлоғи қатори бизнинг қолхўжчиқаришимиз ҳам ўз зиммала-ридаги ўқсак масбуриятини шарф-билан бақаришларига ишончимиз-комил.

С. ҲАКИМОВ,
Оржоникдаё районидаги
«Коммунизм» қолхўзининг
бош агрономи.

А. Н. КОСИГИНИНГ ИНГЛИЗ ВА ЧЕТ ЭЛ ЖУРНАЛИСТЛАРИ ҲУЗУРИДА СЎЗЛАГАН НУТҚИ

ЛОНДОН, 10 февраль. (ТАСС). СССР Министрлар Советининг раиси А. Н. Косигин 9 февралда чет эл журналистлари уюшмасида баёнот берди ҳамда инглиз ва чет эл мухбириларининг саволларига жавоб қайтарди.

А. Н. Косигин шу ерда ҳозир бўлган кишиларга мурожаат қилиб бундай деди:

Бизнинг Буюк Британияга қилган сафаримиз ҳар иккала мамлакатимизни қизиқтиратган, бутун дунёни қизиқтиратган бир қанча ҳалқларо проблемалар юзасидан беш министр Г. Вильсон билан, Буюк Британия ҳукуматининг министрлари билан фикрлашиб олиш имконини беради. Биз шу кунларда худди шу масалалар билан бандмиз. Биз муҳим ҳалқларо проблемаларни муҳокама қилаётганимиз, Совет Иттифоти билан Буюк Британия ўртасидаги сўхасида ҳам, экономика соҳасида ҳам икки томонлама муносабатларга боғлиқ бўлган масалалар ҳақида фикрлашиб оламиз.

А. Н. Косигин мухбирилардан бирининг саволига жавоб бериб, ядро қуролини тарқатмаслик тўғрисида шартнома тузиш имкониятларига тўхталиб ўтиш ва қўйидагиларни айтиш: ядро қуролини бундан буюн тарқатишни таъқиқлаш лозим бўлган пайт келди. Ядро қуролини тарқатмаслик тўғрисидаги масалани муҳокама қилишнинг бориши яқин орада бу масалани ҳал этишга қирришиб имконияти борлигини кўрсатиб турибди.

Сўнгра, А. Н. Косигин айтдики, Германия Федератив Республикасининг ишариш истамаганидан қатъий назар, у ядро қуролини тарқатмаслик тўғрисидаги битмига қўйишнинг керак. Биз ГФРнинг ядро қуролига эга бўлишига йўл қўймаймиз ва унинг бу қуролини эгаллаш имкониятига эга бўлмаслигини учун ҳамма чораларни кўрамиз. Биз бу гапларини зўр қатъият билан айтмоқдамиз.

А. Н. Косигин Германия проблемасига ҳам тўхталиб ўтди ва қўйидагиларни айтди:

Биз иккинчи жаҳон урушининг тугилиши қайта кўриб чиқиш мумкин эмас, деган фикрга асосланамиз. Ренанцизм идеялари тамомилан йўқотилиши лозим. Ренанцизм идеясини амалга оширишга уриниш урушдан далолат беради бўлур эди. Бу парса Европадаги ҳамма мамлакатларга, шу жумладан, ГФРнинг ўзига ҳам аён. Иккинчи жаҳон урушидан кейин, Европада тарқиб тоғган чегаралар асло қайтадан кўриб чиқилмайд.

Шу сабабли ГФРнинг тинч-

лини ва Европа хавфсизлигини муҳофизатлаш ишга қандай ҳисса қўша олишнинг тўғрироқлиги қийин эмас. Бу мамлакатнинг ҳукумрон доиралари ренанцизм фикридан тамомилан ва абадий воз кечишлари, ренанцизм фикридан амалга ошира оламиз, деб ўйлашни ҳам эсдан чиқаришлари керак. Улар ГФРнинг Германия қачон бўлса ҳам ядро қуролини олади, деган фикрдан воз кечишлари лозим. ГФРнинг Германия бу қуролини ҳеч қачон олмайд.

ГФРнинг бу масалалар ҳақида реалистик йўл тутиши Европадаги кескинлигини ва фақат Европадаги эмас, балки бутун дунёдаги кескинлигини ҳам юмшатишга қўйишган катта ҳисса бўлур эди.

Совет ҳукуматининг бошлиғи Германия Федератив Республикасини яқин фашистлар партия бош кўраётганлигини таъкидлаб, яқин фашистлар бир позиция кетишдан иккинчи позицияга қўлга ола Социалдар, Совет Иттифоти, деди А. Н. Косигин, Европа хавфсизлиги ва Европада тинчликни қўйиш қароридан бошқа давлатлар билан биргаликда фашизмнинг ГФРнинг Германияда тинчлигини қарши кураш олиб боради.

А. Н. Косигин ГФРнинг Германия билан муносабатларга доир умимий масалаларга тўхталиб бундай деди: ГФР билан тузилган ҳар қандай битим шунга асосланган кириб, ГФРнинг Берлиннинг Федератив Республикага ҳеч қандай алоқаси йўқ, урушдан кейин Европада вуқудга келган чегаралар ўзгаришсиз қолган чегаралардир, суверен давлат бўлиши Германия Федератив Республикасининг мавжудлиги, Совет Иттифоти, Америка Қўшма Штатлари, Буюк Британия ва Франция имзолаган Потсдам битимларига қатъий риоя қилиш керак.

Совет ҳукуматининг бошлиғи Вьетнам ҳусусида берилган бир қанча саволларга ҳам жавоб қайтарди. А. Н. Косигин Вьетнам Демократик Республикаси ташқи ишлар министрининг Австралия журналистларидан бири билан қилган сўхбатига айтган гапларини кўрсатиб ўтди. Министр бу сўхбатда шундай таъкидларни илгари сурдики, бу таъкиднинг моҳияти қўйидагилардан иборат: Америка Қўшма Штатлари Вьетнам Демократик Республикасини бомбардирмон қилишнинг сўхсига тўхтатиш керак, шундан кейин Вьетнам проблемасини сиёсий жиҳатдан ҳал этиш йўллари қидириб топилш учун мунозаралар олиб бориш мумкин бўлади.

Биз, деди А. Н. Косигин Вьет-

нам Демократик Республикаси ташқи ишлар министрининг ана шу гапларига тамомилан қўйиш.

Вьетнам халқи Америка агрессиясига қарши олиб бораётган курашида яқиндайдир деб таъкидлади А. Н. Косигин. Мамлакатнинг Жапония ва Шимолида бўлаётган воқеалар қарамон Вьетнам халқининг озолиқ йилидаги умумий курашидан иборат эканлигини кўриб турибди.

Шундан кейин, А. Н. Косигин Хитой-Совет муносабатларига доир саволларга жавоб бериб, бу муносабатлар кескинлашганлигини айтиб ўтди. Жумладан, кейинги вақтларда бўлган воқеалар бунини кўрсатиб турибди.

Мен шунини айтшим керакки, деди у, Биз улуг Хитой халқини, Хитой коммунист партиясини го-л ҳўрма қиламиз. Биз муносабатларимиз яқин муносабатлар бўлишини истар эдик ва шу мақсадга эришмоқ учун қўлимиздан ҳел қанча ҳамма чораларни кўрдик. Хитой вақтда бўлаётган воқеалар, айтидан, Хитойдаги ички курашнинг ҳаракатлар беради. Бу кураш ички ва ташқи сиёсат соҳасидаги муваффақиятсизликлар билан ва ташқи сиёсий муносабатларни муш-қуллаштириб, рўй берган аҳволдан қўтилиш йўллари қидириб топилш учун қилинаётган уриниш билан боғланган. Башарти, ке-

ламадаги муносабатларимиз тўғ-рида гапирадиган бўлсан, яна бир марта айтиб ўтишим керакки, бу муносабатларнинг яқинлашгани бонинг истақларимизга муносиб бўлур эди.

Курули низо аҳтимоли бор, деган гапга келганда эса шунини айтиш керакки, деди А. Н. Косигин, мен бундай низо учун бирон саваб бор деб ўйламайман. Хитой билан дипломатия муносабатлари тўғрисида берилган савабга шундай жавоб қайтарман: Биз бу муносабатларни сақлаб қолганини истаймиз ва шундай қиламиз, лекин бунинг учун иккинчи томон дипломатик вакилларнинг ҳуқуқларини қарантилайдиган ҳалқаро қону-лар ва нормаларга риоя қилиш шарт, албатта.

Лондонда ўтказилаётган англия — совет мунозаралари тўғрисида гапириб, А. Н. Косигин бундай деди: Кейинги кунларда бўлиб ўтган сўхбатлар, томонларнинг нуқтаназарларини аниқлаб олиш — буларнинг ҳаммаси кўпроқ ишонч туғдиришга ёрдам беради, бизни акротиб турган ёки яқинлаштириб турган масалаларни чуқурроқ пай-қашга қўмаклашди. Шу нуқтаназардан олганда, Лондонда бўлиб ўтган сўхбатлар фойдали сўхбатлар бўлди ва биз бу сўхбатларнинг Европадаги кескинлигини юм-шатиш ишга хизмат қилишини истар эдик.

Аноркул бобо Нозигой тўғрисида почасига хабар қилмоқчи бўл-ди-ю, оддин бироз фўрсаат пойлаб юрди. Кейин эса касал ётиб қол-ди. Лекин у бироваларга бу тўғри-да оғиз очиниша ботинмас, тағин бир фалокат бўлмасин, деб қў-қарди. Қишлоқдагиларга Нозигой-нинг қаришқоқчилигини қизиқиб қол-дишарди. Нозигой орасидан, поч-часидан ҳавотир бўлиб бир кўр қайтаб кетишга отланди. Лекин Аноркул бобо «пошма қизим юрт сал тинчисин» деб жавоб беради. Илгарилири бу ердаги одамлар катта қишлоққа тез-тез бориб-ке-либ турардилар. Кейинги вақтлар-да эса бориб келиш ҳам узалиб қолганди. Бунинг устига ҳар хил ваҳимали маш-машлар юрарди. Бир кун бу гаплар жўртгага тў-ғри чиқарилаётган бўлса керак деб ўйлаган Нозигой астойдил йўлга отланди. Ушанда кўрпа-тў-шак қилиб бегоб етган Аноркул бобо энди уридан тўра бошлаган, ҳали бедармон эди. У Нозигойга меҳрибон тикилиб аста гапир-а бошлади:

— Қизим, мен ҳам сенинг кас-салмайд оловат қарашмай, унинг ҳолидан хабар олайм бу ерда ту-ришнинг яқин эмаслигини тушуна-ман. Сен катта қишлоққа қайтаб кетишнинг, уларнинг ҳоли нима кечганини билишнинг керак. Кети-шнинг минг марта розиман.

Нозигой сўзини кетганидан қў-ларини порлаб кетди. — Раҳмат, бобо.

— Лекин елгиз қўлатомайман. Мен ўзим бирга олиб борамай. — Ахир сиз касалдан энди тур-дингиз-ку.

— Ҳеч нарса қилмайди. Қани, тайёригизни кўравер.

Узини деб шундай меҳрибон, лекин бедармон Аноркул бобони овозга қилишни истамаган Нозигой повож қолди. Секундча «олдин сал дармонга қиринг» деди-да, тес-кари қараб йилгай бошлади. Ана шу кўйи ордан қўйла вақтлар ўтаб кетди. Аноркул бобо билан Нози-

(Охири. Боши газетамизнинг 1966 йил 27 ноябрь, 2, 20, де-кабрь ва 1967 йил 8, 18 ва 22 я-нвар сонларида).

гой энди катта қишлоққа кетиш учун тайёрилик турган пайтлари-да Фанижон аскарлар билан шу қишлоққа келган эди.

Нозигойнинг топилишидан фа-кат Фанижонга эмас, бутун о-рад, барча халқшўлоқлари, ёри-дустлари қувонди. Нозигой, Анор-кул бобо, Зулфия отряд билан қишлоққа келган кўни Аҳмад амонқўйнинг ҳовлиси тўғрисида айланб кетганди. Бу пасткам қор-девор ҳовлига йўқлагани бутун қишлоқ кўчиб кела бошлади. Но-зигойнинг олмаси Қумрихон ҳам, почаси Аҳмад ака ҳам ўзида йўқ хурсанд. Улар меҳмонларга ю-ғури-елиб хизмат қилардилар. Ке-лган-кетганлар қувониб ҳол сўра-дилар. Ичкарида хотинларга Зул-фия ҳол билан Нозигой ўтган во-қеаларнинг тафсилотларини ту-шунтирсалар, гапирарди Аноркул бобо Фанижон билан қандай қишлоқ учрашиб қолгани тўғрисида хик-оя қиларди. Нозигой Зулфия ҳолини қўқоқлаган ҳолда онажон деб о-ларидан қўл-қўл ўларди.

Нихот эриқчи қўмаган ору-умидларнинг ушалиш пайти, бу икки оғизнинг ёр висолига етиш дақиқалари яқинлашди. Бир ҳаф-тадан кейин Фанижон билан Нози-гойнинг тўйлари бошланди. Бу тўй қўлтилаган даражада катта тўйга, эл бахтини қора қилган босмач-ларнинг туғилгани пайтига тўғри келгани учун бутун халқ сайла-га айланб кетганди. Тўйга айтилган ҳар ҳам, айтилмаганлар ҳам ке-лишарди. Бунақа тўй, қўлтиқчи-лиқ, шодлиқлар ҳеч қачон бўлма-ганди. Шу тўй баҳонаси билан халқ тўйлиқроқ қўра ўзиниша ла-наб ўтирди. Қанча тортиган азоб — уқубатларнинг, куфатларнинг ниҳояси келганидан оламга сиймай қувонди. Фанижон билан Нози-гой сингари қанча-қанча бечора-ларнинг кўни келганидан, на-жот топганидан халқнинг шодли-лари бекиб эди. Ўзларининг ниҳ-лоб туғилган туғилган бахтларига чанг солган, қўбўлига раҳна бў-лган, неча йилларни оғир ташвиш-лар, муносабат билан жонини чангаллаб ўтказган халқ босмач-лар гўмонд бўлгани учун қаддини қўшқоб кўтариб хандон-хандон ку-ларди, ўйнади. Ҳамма шод, ҳа-ма ҳўрмат, ҳар ким ўз ҳўнарини

қўрсатишга, кўпчилигининг қўн-глини олашга иштирокчи. Эл муро-ди аста-да бўлган бу тўй кўни катта дарахлар қўрилди. Ашу-ла-чилар, асқичилар, ўртага чиқ-ди-лар. Бир пас қўнчилиқ бўлса, бир нафас қўраш бўларди. Қарай-сўрай садолари, ногора, илгир-маларнинг гўмбўрлари қишлоқ бўйлаб янгарди. Ҳамманинг че-қу-раси очиб, юзларига табассум. Бу хурсандчилиқнинг боиси кўй билан, ашула билан жанглараб эшитиларди.

Хўрмадаги қатиғини, Айрон қилган босмачи, Деҳқонларнинг уйини Вайрон қилган босмачи. Гўм бўлсин, гўмдун бўлсин. Босмачи тамом бўлсин, Босмачини қўйратган, Ботирлар омон бўлсин. Улар бошларига бахт қўши келиб қўнган бу онларни шундай нишонлардилар.

Душманларни тор-мор келтир-

ган қизил аскарлар ҳам эл қатори бу тўйга иштирок эди. Улар ҳам гармон чалиб эл қувончига қувонч қўшардилар.

Катта тўйга калла қўнқарага ёб қўлиб машғула қилишнинг ҳам кераги бўлмади. Тўйга ой ҳам иштирок этарди. Қўқ денгизда сузаетган ой беҳад саҳийлик бил-н нур сочиб қўёлар ўйлини ёритиб турарди. Қўёвўқарга бо-раётган йилгилар Фанижоннинг ў-ртага олиб кўча бўйлаб яла айтиб боришарди. Қўнқинга яқинлаш-ганда йилгилар қўёвни мақтаб ар-кача ёр-ерни бошлаб юбордилар.

Дока паранг қўйилган, Қўйсанг бўлур ёр-ёр. Биз келтирган йилгити, Севасанг бўлур ёр-ёр. Ўзу-ўзуни аргамчи, Ҳайинчака ёр-ёр. Бизнинг йилгити ярашди, Келинчака ёр-ёр. Фанижон фирқага кирмаганди.

Лекин халқ босмачилар билан курашда қизил аскарларга йўл қўрашувчи бўлиб хизмат қил-гани учун унаи Фанижонга деб ла-қаб қўйишган эди. Фанижон фир-қанинг тўйи ҳам халқ тўйига ай-ланб кетганди. Аммо бу катта тўй-нинг хурсандчилиқлари, қўнқил-лар беҳад шодлиқларини ҳали бос-май туриб катта қишлоқда аза бошланганди.

Тўн, Ҳаммаёқ қон-қоронғи, Қўн-да сузаетган ой ҳам чарчаб ала-қачон тоғ орасига ботиб кетган-ди. Ҳамма тинч ўйида. Тўйдан кейин бир ҳафта ўтган бўлса ҳам майда-чўйдаларни йилгитининг са-ранжом қилгўча югуриб-елиб эси кетган Ойсорга ҳола ҳўрди ўйла-ди данд қотиб ўхларди. Фанижон билан Нозигой эса ҳовлида кат-та ўрик тағидати сунада пашша-

Босит ХАЛИЛОВ.

хона қинда ухлашарди. Фанижон юзларига Нозигойнинг узун со-чалари паршова ёйилиб етарди. У тўғи шу сочаларнинг бўйи билан маст бўлгандай тўйиб-тўйиб ўх-ларди. Ҳар нафас оланда майин сочалар юзига ўйнади. Нозигой эса бошини Фанижоннинг кўраги-га қўйиб етарди. Тўғи уйқусида ҳам Фанижоннинг юрак тешиш-ларини тинглаётгандай кўринар-ди. Икки ёрни бундай ширин уй-қудан дарбозанинг бемаҳал тақил-лаши уйғотиб юборди.

Бир маҳал дарбозанинг тағиди турган уч номаълум киши ичка-рига сиқичлаб қўлоқ соларди. Нималариндир ўзаро гаплашган улардан бири дарбозанинг олдида қолди, қолганлар напсон томон-га юриб кетди. Дарбоза яна та-қиллади. Кейин қачирган овоз эшитилди.

— Фанижон, ҳўв Фанижон! Фанижон сакраб ўрнидан турди. — Ким э? — сўради Фанижон эшикка томон қараб.

— Чинма-чинма, — қайта-қайта таъкидлади шоша-пиша Но-зигой ҳавотирлики.

— Фанижон, — яна овоз эш-тидди, — шаҳардан ўртоқ Омо-нов келди, Дарвор борар экан-сиз.

Фанижон ҳайрон бўлди. Лекин Нозигойнинг қўнқилга қараб жой-дан қимирламадан сўради. — Нима ишлари бор экан?

— Ким билди, ухлаб етган эдим, уйғотишиб тез қачириб кел-ди, дейди. Чекисдагиларнинг иш-ни ўзинига биланса-ку, ЧК сўзини эшитган Омоновнинг келганига чинакам шўнган Фанижон дар-вор Нозигойга ўтириди.

— Мен Омонов чақиртириб юбориб, бормасам бўлмайди.

— Бой, прим нечада-ей? — деди Фанижоннинг қўнқилини ма-ҳкам ушлаб олган Нозигой.

— Зарур иш бўлса керак, у бекорга чақиртирмайди.

— Ўртага ҳам кўн бор-ку. Эр-таман борарсиз, — қўнмади Но-зигой.

— Атай одам юборибди, борма-сам бўлмас, — деди у хотинига яқинидаги қараб.

— Мен ҳозир уйда қўқлар, дейман.

— Ўғе, унақа деб бўладими, ахир келган одам менинг овозим-ни эшитди-ку. Бўни Омонов биз-са қаттиқ ҳафа бўлади.

— Бўлмаса эртаман боради дей-ман.

— Ахир унақа ҳам деб бўлмай-ди.

Нозигой бўш келмади. Ўзига қатъий гапирга бошлади.

— Мен десангиз, ҳўзир ҳеч ерга бормасиз, тушундингизми? Бундай бўйқўнмаган гап Фани-жоннинг иззат-нафисга теккан-дан таъриқ билан жавоб берди.

— Сиз ҳам мени десангиз бу-нақа бўйқўн берманг, — деди-да хотинига ачинч қилиб кўчага ша-ҳар юриб чиқиб кетди.

Дарбозанинг олдида бўшаган-дан, улардан бири кўнқини турарди. Фанижон, — бу нотаниш одамни қоронғуда бапарасини қўрмакча ҳам, унинг бўшашиб-зўрга галпиринишдан гапларини о-дин тилиш кетай дейишдан фаҳмлаб олганди.

— Чикдингизми Фанижон, — ҳайрат, чикмасангиз унга бориб нима дейман деб ўтирган эдим.

— Нимага Омоновнинг ўзи тў-ғри уйга келавермади?

— Елгиз ўн эмас-да, улар бир

хона қинда ухлашарди. Фанижон юзларига Нозигойнинг узун со-чалари паршова ёйилиб етарди.

У тўғи шу сочаларнинг бўйи билан маст бўлгандай тўйиб-тўйиб ўх-ларди. Ҳар нафас оланда майин сочалар юзига ўйнади. Нозигой эса бошини Фанижоннинг кўраги-га қўйиб етарди. Тўғи уйқусида ҳам Фанижоннинг юрак тешиш-ларини тинглаётгандай кўринар-ди. Икки ёрни бундай ширин уй-қудан дарбозанинг бемаҳал тақил-лаши уйғотиб юборди.

Бир маҳал дарбозанинг тағиди турган уч номаълум киши ичка-рига сиқичлаб қўлоқ соларди. Нималариндир ўзаро гаплашган улардан бири дарбозанинг олдида қолди, қолганлар напсон томон-га юриб кетди. Дарбоза яна та-қиллади. Кейин қачирган овоз эшитилди.

— Фанижон, ҳўв Фанижон! Фанижон сакраб ўрнидан турди.

— Ким э? — сўради Фанижон эшикка томон қараб.

— Чинма-чинма, — қайта-қайта таъкидлади шоша-пиша Но-зигой ҳавотирлики.

— Фанижон, — яна овоз эш-тидди, — шаҳардан ўртоқ Омо-нов келди, Дарвор борар экан-сиз.

Фанижон ҳайрон бўлди. Лекин Нозигойнинг қўнқилга қараб жой-дан қимирламадан сўради.

— Нима ишлари бор экан?

— Ким билди, ухлаб етган эдим, уйғотишиб тез қачириб кел-ди, дейди. Чекисдагиларнинг иш-ни ўзинига биланса-ку, ЧК сўзини эшитган Омоновнинг келганига чинакам шўнган Фанижон дар-вор Нозигойга ўтириди.

— Мен Омонов чақиртириб юбориб, бормасам бўлмайди.

— Бой, прим нечада-ей? — деди Фанижоннинг қўнқилини ма-ҳкам ушлаб олган Нозигой.

— Зарур иш бўлса керак, у бекорга чақиртирмайди.

— Ўртага ҳам кўн бор-ку. Эр-таман борарсиз, — қўнмади Но-зигой.

— Атай одам юборибди, борма-сам бўлмас, — деди у хотинига яқинидаги қараб.

— Мен ҳозир уйда қўқлар, дейман.

— Ўғе, унақа деб бўладими, ахир келган одам менинг овозим-ни эшитди-ку. Бўни Омонов биз-са қаттиқ ҳафа бўлади.

— Бўлмаса эртаман боради дей-ман.

— Ахир унақа ҳам деб бўлмай-ди.

Нозигой бўш келмади. Ўзига қатъий гапирга бошлади.

— Мен десангиз, ҳўзир ҳеч ерга бормасиз, тушундингизми? Бундай бўйқўнмаган гап Фани-жоннинг иззат-нафисга теккан-дан таъриқ билан жавоб берди.

— Сиз ҳам мени десангиз бу-нақа бўйқўн берманг, — деди-да хотинига ачинч қилиб кўчага ша-ҳар юриб чиқиб кетди.

Дарбозанинг олдида бўшаган-дан, улардан бири кўнқини турарди. Фанижон, — бу нотаниш одамни қоронғуда бапарасини қўрмакча ҳам, унинг бўшашиб-зўрга галпиринишдан гапларини о-дин тилиш кетай дейишдан фаҳмлаб олганди.

— Чикдингизми Фанижон, — ҳайрат, чикмасангиз унга бориб нима дейман деб ўтирган эдим.

— Нимага Омоновнинг ўзи тў-ғри уйга келавермади?

— Елгиз ўн эмас-да, улар бир

ВЫШ КУН ИШ. ИККИ КУН ДАМ ОЛИШ

«ПРАВДА ВОСТОКА» САҲИФАСИДА

Янгибод октябр бунёд эт-ган навиқор шаҳарлардан. Шаҳар қорхоналари уч ойди-рин беш кунлиги иш ҳафтасига ўтиб меҳнат қилмоқда. Икки кунлик дам олиш билан беш кунлик иш ҳафтасига ўтиш ҳа-қидаги партиянинг қарори со-вет кишилари тўғрисида қили-наётган катта ғамхўрликнинг яна бир тисмолидир. «Правда Востока» газетаси 11 февраль сонининг иккинчи саҳифаси беш кунлик иш ҳафтасига ўтиб иш-лаётган янгибодликлар тақри-расига бағишланган.

«Беш кун иш, икки кун дам олиш» умумий сарлавҳаси ости-да ишчи И. Великорский, ин-женер Ю. Петров, шаҳар пар-тия комитетининг биринчи сек-ретари К. Тимофеев, маданият уйи директори О. Малинина ва бошқа ўртоқлар мақолалари бо-силли, уларда бу йиллик ҳикоя қилинади.

Саҳифада эълон қилинган фо-тосуратларда янгибодликлар-нинг беш кунлик меҳнатдан сўнг намунали дам олаётган-ликлари, болалар тарбиясига кўпроқ вақт ажратилаётганли-ги, ишчиларнинг билим қўққилари-ни эгаллаётганликлари тасвир-ланган.

хона қинда ухлашарди. Фанижон юзларига Нозигойнинг узун со-чалари паршова ёйилиб етарди.

У тўғи шу сочаларнинг бўйи билан маст бў

